

загинали тия отъ рицаритѣ, които тѣй „непрѣдпазливо„ се втурнали тамъ.

Еулуи на Валхардуена не е освѣнъ Авли (Αὐλή) на Кедрина и Афри или Акли на Идризи (въ Жоберъ: аклж)¹⁾, За пръвъ пжтъ въ историята се споменува отъ Кедрина около 1049 г., когато печенегитѣ, слѣдъ като прѣминали Балкана, лагеруватъ при тая крѣпость и побѣдяватъ византийцитѣ край Ямболъ: *κατὰ τὴν Αὐλήν, κατὰ τὰς ὑπαρξίας τοῦ Αἰμοῦ*. II. 596. За втори пжтъ тя изпѣква при Идризи въ 1153 г., който я туря между Сливенъ и Баска, съотвѣтно надалечъ отъ тѣхъ по на единъ и половинъ день разстояние. Споредъ него, Авли или Авла е лѣжала въ много плодородно мѣсто; бидейки въ подножието на планини, послѣднитѣ се издигали задъ нея като стѣна; жителитѣ ѝ били много работни, занимавали се съ разни манифактури, а особено съ желѣзарство. По Томашекъ, Авли е днешното село Бургуджий, а Иречекъ, мимо Идризиевото твърдѣние, че тя е на изтокъ отъ Сливенъ, туря я при слѣдитѣ на развалини край Тунджа, на югъ отъ с. Дерменъ Дерѣ, западно на Сливенъ. Нека забѣлѣжимъ, че тая крѣпость и градъ подъ туй име Авли се споменува за послѣденъ пжтъ отъ Вилхардуена.

На мнѣние съмъ, че Авли трѣба да се трѣси източно на Сливенъ, а именно въ тѣй нареченото мѣсто Юртя, между селата Сотиръ и Глушникъ, въ самото подножие на Балкана. Околнитѣ селени посочватъ, че при тоя „Юртъ“ сж се намирили „много стари работи“, па и днесъ тамъ личатъ слѣди отъ развалини. Юртъ, юрт-лукъ въ турския езикъ отговаря на нашето „селище“, мѣсто на разсипано или напустнато заселище, съ развалини отъ заселище. Тѣй се наричатъ и слѣдитѣ на изчезналото при Сливенъ село, въ източното крило на Синитѣ камъни, надъ с. Сотиря²⁾. Доказательства за подкрѣпа на това мнѣние ще се намѣрятъ въ самитѣ думи на Вилхардуена,

¹⁾ По-нататкъ ще се види до колко татаро-монголската дума аулъ, което значи становище, има нѣщо общо съ грѣко-латинското *aula-αὐλή* и турското *ев* = дворъ, домъ.

²⁾ Ср. села: Юртчий, Борисовградско и Ново-Загорско; Юртлю-Махлеси, Еленско: Юртя, Казанлъшко, и т. н.